

mOthertongue

Volume 15 Spring

Article 11

2009

Wspomnienie / A Memory

Kasia Letowska

University of Massachusetts Amherst

Follow this and additional works at: <https://scholarworks.umass.edu/mot>

Part of the [Fiction Commons](#), [Illustration Commons](#), [Photography Commons](#), and the [Poetry Commons](#)

Recommended Citation

Letowska, Kasia (2009) "Wspomnienie / A Memory," *mOthertongue*: Vol. 15 , Article 11.

Available at: <https://scholarworks.umass.edu/mot/vol15/iss1/11>

This Multilingual Poetry is brought to you for free and open access by ScholarWorks@UMass Amherst. It has been accepted for inclusion in mOthertongue by an authorized editor of ScholarWorks@UMass Amherst. For more information, please contact scholarworks@library.umass.edu.

Wspomnienie

Kasia Łętowska

Przypatruję się jej twarzy.

Jej oczy.

To właśnie pamiętam najbardziej.

Oceany mądrości i morza doświadczenia.

Kocham te oczy.

Są jasnoniebieskie, jak ściany i kwiaty na jej pościeli.

Jak zimne, ostre zimowe niebo na zewnątrz.

Jak moje oczy...

Te oczy, które tak dużo widziały, które tak dużo czuły, które tak dużo przeżyły, płakały i śmiały się.

Jej oczy nie są jasne.

Nie iskrzą się specjalnym blaskiem.

Są blade.

Zanikają powoli, jak jej twarz.

Znak czasu, który przeminął.

Wspomnienie jej oczu jest ze mną.

Kiedy przeprowadzam się do odległego kraju.

Spotykam nowych przyjaciół.

Mam trudność z nauką nowego języka.

Nas dwie w pokoju.

Zimno i ostrość na zewnątrz kontrastujące z ciepłem i błogością jej pokoju.

Młodzi i starzy.

Słabi i silni.

Ci, którzy uczą i ci, którzy od nich się uczą.

A Memory

I study her face.
Her eyes.
That's what I remember the most.
Oceans of wisdom and seas of experience.
I love those eyes.
They're light blue, just like the walls and the flowers on her sheets.
Just like the cool, harsh winter sky outside.
Just like my eyes.
The eyes that have seen so much, felt so much, endured so much, cried and laughed.

Her eyes are not bright.
They don't glow with a special sparkle.
They're pale.
Fading away slowly, just like her face.
A sign of time that's passed.

The memory of her eyes is there.
When I move to a faraway country.
Meet new friends.
Struggle with learning a new language.

The two of us in a room.
The coldness and sharpness of the outside contrasting with the warmth and comfort of her room.
The young and the old.
The weak and the strong.
Those that teach and those who learn from them.